

Optional Mitzvot

1. תוספות מסכת פסחים דף ג עמוד ב "מאליה"

ורבי יהודה בן בתירא שלא עלה לרגל י"ל שלא היה לו קרקע או זקן היה שאינו יכול להלך ברגליו דפטור מפסח כמו מראה א"נ נציבין חו"ל היא כדמוכח בסיפרי בפ' ראה ועוד בתרגום ירושלמי (בראשית י) וארך ואכד וכלנה בארץ שנער מתרגם והדס ונציבין וקטיספי.

2. רש"י מסכת פסחים דף סט עמוד א

[ערל] ענוש כרת - בשביל שהיה ראוי לתקן משש שעות מזמן דשחיטת הפסח ולמעלה ולא ניתקן, ולא דמי לטמא ושהיה בדרך רחוקה שאין יכולין לתקן באותן שש שעות, ומיקמי הכי לא רמיא חיובא עליהו

3. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף סט עמוד ב

מיתבי יכול לא יהא ענוש כרת אלא שהיה טהור ושלא היה בדרך רחוקה ערל וטמא שרץ ושאר כל הטמאים [שכמותו] מנין תלמוד לומר +במדבר ט+ והאיש

4. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף כה:-

והי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם וכו' אותם אנשים מי היו נושאי ארונו של יוסף היו דברי רבי יוסי הגלילי. רבי עקיבא אומר מישאל ואלצפן היו שהיו עוסקין בנדב ואביהוא רבי יצחק אומר אם נושאי ארונו של יוסף היו כבר היו יכולין ליטוהר אם מישאל ואלצפן היו יכולין היו ליטוהר אלא עוסקין במת מצוה היו שחל שביעי שלהן להיות בערב פסח שנאמר ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ביום ההוא אין יכולין לעשות הא למחר יכולין לעשות

5. תלמוד בבלי מסכת מנחות דף מא עמוד א

מלאכא אשכחי לרב קטינא דמיכסי סדינא [דהוי כסות לילה] אמר ליה קטינא קטינא סדינא בקייטא וסרבלא [דכנפיו עגולין] בסיתוא ציצית של תכלת מה תהא עליה אמר ליה ענשיתו אעשה אמר ליה בזמן דאיכא ריתחא ענשינן

6. ערוך השולחן יורה דעה סימן רצב:ג-ד

ג: יש להסתפק אם זה שכתבה התורה ואת הבנים תקח לך אם זהו חובה או רשות ואחד מן הגדולים פסק שהוא רשות ואם רוצה משלח האם והבנים יחד או לא ליטול הבנים כלל [חכ"צ סי' פ"ג] וכמו ששת ימים תעבוד או ששת ימים תאכל מצות שהם רשות ולא חובה...

ד: ...ומ"מ מי שזיכהו ד' במצוה זו יקיים קרא כדכתיב דכל רשות שבתורה היא כמצוה רק לגבי חובה רשות קרו לה ועוד דלפי טעמי החכמה שנאמרו במצוה זו בפ' הרמב"ן ובחיי וביותר בזוהר ותקונים בדווקא הוא ליקח את הבנים:

7. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף כו עמוד א

תנו רבנן הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום וחייבין בלילה הולכי דרכים בלילה פטורין מן הסוכה בלילה וחייבין ביום הולכי דרכים ביום ובלילה פטורין מן הסוכה בין ביום ובין בלילה

8. רש"י מסכת סוכה דף כו עמוד א

הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום - דכתיב בסוכות תשבו - כעין ישיבת ביתו, כשם שכל השנה אינו נמנע מלכת בדרך בסחורה - כך כל ימות החג שאינו יום טוב לא הצריכו הכתוב למנוע.

9. שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ג סימן צג

והגע עצמך אדם שיש הרבה פעמים שישן בחצרו תחת כפת השמים משום שנהנה בזה יותר מבבית הכי יפטר מסוכה משום שמביתו יצא בשביל זה, וא"כ למה אמר רבא מצטער פטור מן הסוכה הי"ל לומר מי שנהנה לישב בחצר יותר מבבית והסוכה פטור מן הסוכה.

10. שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן לב

אולי כוונתו לאחד מחו"ל שבא על זמן קצר לא"י שכל טירחא הגדולה והוצאה הגדולה היתה בשביל שרוצה לראות כל א"י ואין לו ע"ז רק ימים מועטים שאולי אצלו הוא צורך ממש לא ענין טיול והנאה בעלמא שלא נפטר בשביל הנאתו יותר לישן בבית ובחוץ מבסוכה דראיית המקומות הוא לו צורך גדול, שלכן לזה מסתבר שמותר אם אינו יכול להיות עוד איזה ימים בשביל הטיול, והוא לאו דוקא א"י שיש אולי גם מצוה בזה אלא אף הנוסע למדינה אחרת שאיכא דברים שרוצין האינשי לראות יהיה רשאי אם לא יוכל להיות שם איזה ימים אחר הסוכות לראות זה.

Is the Korban Chagigah optional?

11. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ע עמוד ב

תניא יהודה בן דורתאי פירש הוא ודורתאי בנו והלך וישב לו בדרום אמר אם יבוא אליהו ויאמר להם לישראל מפני מה לא חגגתם חגיגה בשבת מה הן אומרים לו תמהני על שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון שהן חכמים גדולים ודרשנין גדולים ולא אמרו להן לישראל חגיגה דוחה את השבת אמר רב מאי טעמא דבן דורתאי דכתיב +דברים טז+ וזבחת פסח לד' אלקיך צאן ובקר והלא אין פסח אלא מן הכבשים ומן העזים אלא צאן זה פסח בקר זו חגיגה ואמר רחמנא וזבחת פסח אמר רב אשי ואנן טעמא דפרושים ניקו ונפרוש אלא קרא לכדרב נחמן הוא דאתא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב מנין למותר הפסח שקרב שלמים שנאמר וזבחת פסח לד' אלקיך צאן ובקר וכי פסח מן הבקר בא והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא מותר הפסח יהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר

12. רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק י:ב-יג

כשמקריבין את הפסח בראשון מקריבין עמו שלמים ביום י"ד מן הבקר או מן הצאן, גדולים או קטנים, זכרים או נקבות ככל זבחי השלמים, וזו היא הנקראת חגיגת ארבעה עשר ועל זה נאמר בתורה וזבחת פסח לד' אלקיך צאן ובקר, אימתי מביאין עמו חגיגה זו בזמן שהוא בא בחול ובטהרה ובמועט, אבל אם חל יום ארבעה עשר להיות בשבת או שבא הפסח בטומאה או שהיו הפסחים מרובים אין מביאין עמו חגיגה, ואין מקריבין אלא הפסחים בלבד. חגיגת ארבעה עשר רשות ואינה חובה...

13. תוספות מסכת פסחים דף ע עמוד א

לאו חובה היא - כלומר אינו חייב מן התורה להביאה דאי ס"ד חובה היא מן התורה שוב אין לנו לומר שיש חילוק בין שבת לחול דהוי קרבן הקבוע לו זמן ותיתי במרובה ובטומאה אלא ודאי לאו חובה היא ואינה באה אלא כדי שיאכל הפסח על השבע ואומר ריב"א דמשמע בירושלמי דהא דפסח נאכל על השבע היינו מדרבנן גזירה משום שבירת עצם שאם לא היתה באה על השבע מתוך שהוא רעב לאכול הבשר שסביב העצמות היה בא לידי שבירתן

14. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף נט עמוד א

תנו רבנן אין לך דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבד שנאמר בה בבקר בבקר ויוקדם קטרת דבר שנאמר בו בבקר בבקר דכתיב +שמות ל+ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר לדבר שלא נאמר בו אלא בקר אחד ואין לך דבר שמתעכב אחר תמיד של בין הערבים אלא קטרת ונרות ופסח ומחוסר כפורים בערב הפסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אף מחוסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב

15. רש"י מסכת פסחים דף נט עמוד א

בשאר ימות השנה - אם הביא שלמי נדבה קודם התמיד, והוא היה מחוסר כפורים, ואם לא יביא כפרתו לא יאכל את שלמיו, דכתיב ואכלו אותם אשר כופר בהם, אלמא: אכילת קדשים עשה היא, בין הנאכלים לכהנים בין הנאכלים לישראל.

16. רש"י מסכת פסחים דף ע עמוד ב

[פסח] שבא בטומאה - שרוב ציבור טמאין, ותנן: בזמן שבא בטומאה - אין מביאין עמו חגיגה,

17. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לו עמוד א

סמיכות דכתיב +ויקרא א+ דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות